fotbal

FARUL A ÎNCHEIAT „ETAPA TIMIȘUL DE SUS". CARE SÎNT PRIMELE CONCLUZII ?

Miercuri, fotbaliștii de la Farul au coborît de la Timișul de Sus, iar în drumul spre casă s-au oprit la Ploiești, unde au susținut un meci amical cu Petrolul (al doilea, după cel inaugural, cu Poiana Cîmpina). **Momentul a constituit, de fapt, încheierea perioadei de pregătire de la munte.**

Ce a însemnat pentru echipa constănțeană „etapa Timișul de Sus ?" Și-au realizat antrenorul și jucătorii săi obiectivele pe care și le-au propus la plecarea din Constanța ? Iată întrebări la care am ținut să aflăm răspunsul în convorbirea cu antrenorul **Petre Comăniță.**

— Ne propusesem, a început el, să stăm la Timiș 11—12 zile, dar condițiile excelente de lucru și acumulările realizate ne-au determinat să prelungim stagiul cu trei zile. Obiectivul vizat : realizarea unei pregătiri fizice generale, adică pregătirea de bază pentru viitorul sezon, dorită de toți mai bună decît anul trecut.

— Și care sînt rezultatele concrete ?

— Văzînd cum merg treburile, am sporit, din mers, volumul de lucru. De la cei 75 km de alergare, normă fixată ca obligatorie pentru toți jucătorii, am ajuns la un total de 83 km, dintre care 10 km de sprinturi, în serii de cîte 800 m. Normele de control și rezultatele testelor medicale făcute la sfîrșitul perioadei ne-au arătat că adaptarea la efort s-a făcut în condiții optime, ca și îmbunătățirea sistemului respirator, capitol cam deficitar în perioada competițională din toamnă. La Timiș, au fost două cicluri săptămînale foarte bune, de care sînt mulțumit.

— Cum s-au comportat jucătorii ? Au acuzat vreo stare de oboseală ? Care dintre ei ?

— Gradarea efortului a fost corespunzătoare și în zilele de maximă intensitate, mai ales, nimeni nu a reclamat o asemenea stare. N-a fost nici un caz de febră musculară. Să vă mai spun un lucru : critica din revista FOTBAL i-a ambiționat, de pildă, pe Caraman și Tănase, care au fost, apoi, mai mereu în fruntea plutonului. Deci, resurse existau ! La Timiș, ne-am dat seama că efortul poate fi realizat la nivel maxim, dacă sînt condiții optime de pregătire. De joi, ne vom întoarce acasă. ACUM TOTUL VA DEPINDE DE JUCĂTORI. PRINTR-UN PROGRAM EXTRASPORTIV RIGUROS, EI TREBUIE SĂ PĂSTREZE TOT CE AU ACUMULAT, PENTRU CĂ ALTFEL, DEGEABA AM LUCRAT.

— Care e programul, în continuare ?

— Pînă la 4 februarie, antrenamente la Constanța, pentru pregătire fizică specifică ; îmbunătățirea procedeelor tehnice și realizarea ideii tactice de joc. De la 5 februarie, vom pleca în Liban, pentru un turneu de cîteva jocuri, moment în care, va reveni la echipă și Hașoti.

— Care a fost reacția lui Antonescu cînd a aflat noua componență a lotului național ?

— Desigur, a fost afectat de renunțarea la serviciile lui, dar s-a pregătit de atunci cu și mai multă ambiție. Antonescu nu consideră încheiată întrecerea sa cu fundașii centrali din actualul lot național. Dorește să confirme acest lucru în meciurile de campionat, ca de altfel toată echipa, în fața căreia stă un retur greu.

Constantin ALEXE

CELE 42 DE SECUNDE...

Cine-și mai aduce aminte ce striga Clay, în urmă cu doi ani, la cabină, înainte de a intra în ring ? Vă spun eu, dac-ați uitat. Striga așa : „La dracu' cu experții ! Îi fac praf pe uritul ăla cu picioare late !" Cine-și mai aduce aminte cum a fost caracterizat Joe Frazier, după ce l-a învins pe Clay ? Precis c-ați uitat. „Uritul acela cu picioare late" a fost denumit — rog a nu se ride ! — „o forță a naturii". Clay se zicea că e „inteligența", Frazier era „o stîncă nemaipomenită", „o forță a naturii". Chiar subsemnatul, cu mîna lui, a scris așa. Au fost suficiente 4 minute, nici măcar 5, și vorbele acestea au murit. Nu mai avem ce face cu ele. „Forța naturii" s-a dovedit și ea o natură umană, nu o stîncă. Știu cîte rele se pun pe seama boxului. Voi spune însă — spre întăritarea acestor umaniști — că puține sporturi pun în evidență, cu atîta duritate și simplitate, adevăruri esențiale despre om. Boxul, tocmai boxul, cricit de sălbatic și violent pare, trebuie privit cu ceva mai multă filozofie decît — să zic așa — golful sau alte sporturi pașnice. Nu vreau să șochez pe nimeni, dar pentru mine boxul — cu lumea lui nebună, cu cruzimile sale, chiar cu grozăviile lui, nu mai spun de bancurile lui — e un cristalin izvor de înțelepciune, e un rai pentru o bună observație a naturii umane.

Ca dovadă că tot ce a fost mai frumos, mai patetic, mai adînc în acest evident și scurt masacru n-a ținut de pumni și singe. A fost — după părerea mea — privirea îndelungă dintre Foreman și Frazier, înainte de a se lovi. Scenă cu totul extraordinară — Foreman privindu-l drept în ochi pe Frazier, deloc cu ură, nici cu dispreț, nici cu furie, ci cu o inspirație gravă de vrăjitor care caută necontenit secretele lumii. Ce secret are acest om, din fața mea ? — se întreba chalangerul, și — cu o intuiție la fel de inspirată — regizorul transmisiei a lăsat ca această imagine să dureze cît mai mult. Un critic literar român, deci un om care se pricepe mai bine decît noi în ale emoției și în ale artei, a fost atît de fascinat de privirea lui Foreman, încît la reluarea meciului, noaptea, s-a decis să cronometreze acest prim-plan. El a durat enorm : 42 de secunde ! Eu cred că atîta a durat și meciul — cît această privire. Restul — să fiu iertat — a fost în afara problemelor noastre curente, și ce-ai fi putut spune ? Nici eu n-aș fi transmis altfel decît Paul Ochialbi (ochi care l-a indicat din timp pe Foreman !), dacă m-ar ține puterile : sacadat, gîfîit, fără artificii de vocabular, vizibil emoționat de cele două forțe ale naturii. Fie vorba între noi, Foreman nu i-a permis lui Frazier să intre în ritm, de ce le-ar fi permis comentatorilor să-și tragă sufletul ?

Acum vine partea cealaltă, de după dramă — comedia ; adică vorbele, discuțiile, chibiții. Marile întrebări, marea gîlceavă care închide în adîncul ei toată bucuria, plăcerea și tristețea vieții. Vin înțelepții în fața prostimii, vine prostimea și rîde de înțelepți — vin experții și inepții : nu l-a subestimat Frazier pe Foreman ? Mă uit la Foreman — cum dracu' să-l subestimezi pe ăsta ? Mă întorc spre tip : Poate sînteți drăguț să-mi explicați ce înțelegeți prin subestimare... Poate avem programe diferite... N-a greșit tactic Frazier ? Mă uit la cetățeanul filozof — tactic, da, a greșit, dar strategic — nu ! Cea mai bună tactică era ca, în seara aceea, Frazier să fi stat acasă, să vadă un film. Altfel, strategic, a fost fără reproș. Dar dacă Frazier s-a lăsat bătut ? Nu vedeți că omul a anunțat că nu se lasă de box ? Dacă pregătește o lovitură ? La care, urlu : „Domnilor, sîntem între filozofi, da sau nu ? Între filozofi, nu între psihiatri ! ?..."

Bucuria mea personală e alta : Foreman e sociolog ! Se apropie vremea cînd campionii mondiali de box la toate categoriile vor fi, în sfîrșit, esteticienii ! Sîntem pe un drum bun.

CORESPONDENȚĂ :

Clubului „Progresul" — București : Vă mulțumesc pentru felicitarea de Anul Nou. Nici nu vă dați seama ce mîndru sînt de ea. Merg cu ea la mine, în buzunar, și o arăt tuturor celor care-mi aruncă în față că sînt oșa și pe dincolo... Bine c-am fost înțeles de d-voastră.

BELPHEGOR

PREGĂTIRI... ȘTIRI... PREGĂTIRI... ȘTIRI...

POIANA CÎMPINA — STEAUA 0—1 (0—0)

Joc de bună factură tehnică ieri la Cîmpina. Ambele echipe au arătat o bună condiție fizică acum, la începutul pregătirilor. Au învins steliștii, prin golul marcat de Iordănescu.

Echipa aliniată de Steaua : **Haidu (Iordache) — Sătmăreanu, (Cristache), Smarandache, Negrea (Ciugarin), Hălmăgeanu — Dumitru (Dumitriu IV), Vigu (Ștefănescu) — Pantea, Tătaru (Helvel), Iordănescu, Acsinte (Năstase).**

N. STROE — coresp.

A.S.A. TG. MUREȘ — VIITORUL TG. MUREȘ 5—1 (2—0)

Ieri, la Tg. Mureș, echipa A.S. Armata a susținut primul joc de verificare pe teren propriu, întîlnind formația Viitorul din localitate. A fost un joc cu o bună mișcare în teren, divizionarii A cîștigînd cu 5—1 (2—0) prin punctele înscrise de **Sultănoiu (2), Hajnal (2) și Orza.** Pentru învinși a înscris Kiss (autogol). Antrenorul **Tiberiu Bone** a rulat următorul lot : **Nagel — Sălăgeanu, Kiss, Unchiaș, Ispir, Kiss (Czako) — Varadi (Orza), Bölöni — Sultănoiu, Naghi (Covaci), Mureșan (Caniaro), Hajnal.**

Ion PĂUȘ — coresp. județean

Primul amical la Ploiești PETROLUL—FARUL 1—1 (1—1)

Miercuri, la Ploiești, Petrolul a susținut, în compania formației Farul, primul joc de verificare din actualul sezon, încheiat cu rezultatul de 1—1 (1—1). Deși terenul a fost acoperit cu un strat gros de zăpadă, fotbaliștii celor două echipe au luptat cu multă ardoare și au reușit unele faze frumoase, aplaudate de cei peste 2 000 spectatori. Antrenorii celor două formații au rulat absolut toți jucătorii, o bună impresie lăsînd **Curcă și Negoescu,** achizițiile din iarnă ale **Petrolului și Farului,** ei fiind de altfel și autorii golurilor, în minutele 18 și 37. A arbitrat **M. Moraru (Ploiești).**

V. ALBU — coresp. jud.

OLIMPIA ORADEA A ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

De la 10 ianuarie au început pregătirile în vederea sezonului de primăvară și fotbaliștii de la Olimpia Oradea. Antrenorul **Molnar** are la dispoziție 17 jucători, dintre care patru au fost promovați recent din echipe ce activează în campionatul județean **(Damian, Bengălău, Donciu și Godenyi).**

ANTRENAMENTE INTENSE LA DIVIZIONARELE C DIN BRĂILA

Fotbaliștii din echipele de Divizia C din Brăila — orașul are trei formații în cea de a treia categorie a campionatului național : **Chimia** (locul 3 după tur, cu 16 p), **Viitorul** (11—11 p) și **Comerțul** (14—8 p) — au început de mai bine de două săptămîni pregătirile pentru noul sezon.

Jucătorii de la **Chimia,** sub conducerea antrenorului **I. Pavel** se antrenează zilnic pe terenul lor din stațiunea Lacu Sărat. În lot s-au făcut unele modificări, a plecat Leu, la Universitatea Craiova (tineret-rezerve) și a venit un portar nou, Enăchescu, de la centrul de juniori „Comerțul".

Viitorul, care în tur nu s-a prezentat la valoarea ei reală, trece acum printr-o transformare „masivă". Antrenorul **I. Peneș** va avea în retur aproape o altă echipă. S-au întors la Viitorul A. Negoiță, C. Telegraf, G. Mircioiu — care și-au terminat stagiul militar precum și N. Emilian și I. Muschici, care au jucat la Metalul Drobeta Tr. Severin. Totodată au părăsit formația brăileană jucătorii Marin, Trifina, Dee și Stanciu.

I. BALTAG — coresp.

MĂRDĂRESCU ȘI DEHELEANU (STEAUA—TINERET), LA ȘOIMII TAROM

Divizionara C **Șoimii TAROM** va beneficia în viitorul sezon de aportul unor jucători în curs de legitimare. Este vorba în primul rînd de **Mărdărescu** și **Deheleanu,** ambii de la Steaua-tineret. „Aviatorii" bucureșteni, antrenați de **Petre Dragomirescu,** au mai făcut și alte achiziții întărindu-și efectivul cu jucătorii **Doru Niculae** (de la Petrolul), **Gh. Georgescu** (Progresul București) și **Petrovici** (Poiana Cîmpina).

Simbătă, în sala Dinamo O COMPETIȚIE REZERVATĂ FOȘTILOR JUCĂTORI

Sala Dinamo din Capitală va găzdui simbătă după-amiază primele întîlniri din cadrul competiției rezervată foștilor jucători ai echipelor **Steaua, Dinamo, Rapid și Progresul.**

Iată programul : Dinamo — Progresul (de la ora 18) și Steaua — Rapid (de la ora 19). Pe la ora 17, va avea loc partida dintre echipele feminine Venus și Rapid. În deschidere, de la ora 15 45, se va disputa meciul dintre formațiile **Dinamo Obor** și **Flacăra roșie,** ambele din Divizia C.

ANTRENORUL MANOLACHE VREA SĂ RELANSEZE PE C.F.R. TIMIȘOARA IN CURSA PENTRU PROMOVARE...

...Era ora șapte dimineața. Fix. În fața hotelului „Cerna", cincisprezece siluete vișiniu dansau după o muzică neauzită de nimeni în ritmuri tari. C.F.R. Timișoara ieșise la înviorare...

...La ora zece, tot acolo, pe malul Cernei, aceleași siluete. Exerciții cu haltere, cu corzi, cu extensoare și mingi medicinale. Volum mare de forță. Foarte puține chipuri cunoscute. Poate doar Panici, Chimiuc, Kun I și Hergan. În rest, multe figuri noi. Fosta divizionară A s-a schimbat mult. Cotec, Volaru, Simion — un portar venit de cîteva zile de la Unirea Tomnatec ,în locul titularului Tatar... **„Media de virstă a echipei,** spune antrenorul Manolache, este **de aproape 21 de ani !"...** Toți au centuri de nisip, de cîte trei kilograme, prinse la brîu. După patruzeci de minute de exerciții pentru forță, urmează cei trei mii de metri alergare pentru rezistență. Băieții aceștia aleargă de parcă acum ar fi început antrenamentul. Antrenorul Manolache cronometrează, ia pulsul, dă indicații. Pentru că el singur e în același timp și antrenor și doctor și maseur...

După-amiaza, sus, pe un platou din inima muntelui, după cele două reprize de alergare în coastă, urma miuța de... rugbi. Șapte la șapte. Două echipe alcătuite din **„cîte patru curajoși și trei fricoși",** cu placaje în toată regula și angajament fizic total. **„Pentru forță, pentru rezistență"** spune antrenorul Manolache. Pînă la programul de după-amiază, însă...

...Jucătorii de la C.F.R. Timișoara se odihneau în camerele lor de la hotelul Cerna. Cicerone Manolache era, însă, într-o continuă fugă. La început, fusese la sală să vadă cum lucrează Universitatea Craiova. Mai tîrziu, îl căutase pe doctorul echipei craiovene, pe Vasile Frînculescu, să-l întrebe cîteva lucruri de **„specialitate pură".** Peste zece minute, alerga la hotelul Hercules să aranjeze o oră bună pentru saună. După ce și-a supravegheat cei 15 jucători la saună, s-a interesat cînd începe antrenamentul F. C. Argeșului. Și o oră întreagă a urmărit antrenamentul echipei campioane.

— De ce atîta zbucium, Manolache?...

Ne-a privit o vreme în tăcere, după care s-a dezlănțuit într-o lungă profesiune de credință.

— Pentru că îmi place mult meseria asta ! Dacă nu mi-ar fi intrat fotbalul în singe, aș fi renunțat eu la profesia de inginer ?! Dar eu sînt sortit fotbalului pe viață ! Cînd am părăsit gazonul, acum doi ani, am suferit enorm. Mi-am prelungit, însă, viața ca antrenor. Și e o meserie nespus de frumoasă. Foarte grea, dar frumoasă! Am aproape doi ani în această meserie, și o iubesc. Citesc tot ce apare, aplic multe lucruri și echipei mele, fur cîte ceva și de la antrenorii mai vechi; anul trecut am luat cîte ceva, aici, la Băile Herculane, de la Dumitrescu și de la alții. De la fiecare ai de învățat...

Manolache vorbise fără să respire parcă. Vorbise cu pasiune. Și nu amintise nimic despre faptul că nu avea nici doctor și nici masor, fapt pentru care toți antrenorii aflați, acolo, în Munții Cernei îl compătimeau. Nu amintise nimic că la începutul acestui campionat a pierdut nu mai puțin de șapte jucători. Părea un om mulțumit de adeziunea băieților săi tineri, de ambiția din ei. Iar cînd i-am spus că e foarte greu să realizezi din start fapte mari, a răspuns: **„Fiecare început e greu! Și ca fotbalist, eu, am început-o greu ! Dar, pînă la urmă, am jucat șapte meciuri în națională ! Dacă iubești un lucru, nimic nu e greu!..."**

Și a trecut la jucătorii săi. Se mîndrea parcă de ajutorul dat în pregătiri de Chimiuc, de profesorii de educație fizică Bodrojan și Vraja, cu numele celor doi juniori talentați, Androvici (băiatul fostului internațional) și Grigorescu lăsați la Timișoara, la centru, sub supravegherea antrenorului Benghel. La un moment, dat, a ris copilărește: **„Știți, am descoperit un vîrf cu niște calități tehnice de zici că-i Dobrin. Juca pe un maidan. L-am luat la antrenamente. Dar n-am spus nimănui că-l cheamă Bugarski. Un necunoscut! Am zis că e... Apostol de la Rapid. După acel prim antrenament, cîțiva jucători au venit la mine și mi-au zis: „Bun e Apostol ăsta ! Cum de i-a dat Rapidul drumul?!.." Acum rămîne să văd dacă reușesc să-l pregătesc și din punct de vedere fizic ; e cam lent..."**

...Era șapte dimineața, fix. A zecea zi de pregătiri. În fața la „Cerna", 15 siluete vișiniu dansau cu zel. „În fond, ce vrei să faci anul acesta cu C.F.R. Timișoara ?" era ultima întrebare, pusă în fugă. **„Cum ce vreau?!... Să formez o echipă omogenă care în campionatul acesta să urce cîteva locuri de pe poziția a 12-a unde se află, iar la anul să ne batem pentru promovare!.."**

Cicerone Manolache vorbise cu toată convingerea !...

Mircea M. IONESCU

Manolache — cronometrorul de pe malul Cernei...
Foto : S. BAKCSY

LA OMAHA NĂSTASE ÎNSCRIE PRIMA VICTORIE

A început turneul internațional de tenis pe teren acoperit de la Omaha, al doilea din cadrul circuitului „indoor" american. În prima partidă susținută în acest an, Ilie Năstase l-a învins pe Jaimé Pinto Bravo (Chile) cu scorul de 6—7, 6—0, 6—4. La rîndul său, Ion Țiriac l-a învins în trei seturi, cu 3—6, 6—3, 6—3, pe Nikola Kalogheropoulos (Grecia). Tînărul tenisman român Traian Marcu l-a întîlnit pe cunoscutul campion spaniol Juan Gisbert, în fața căruia a pierdut cu 4—6, 4—6.

Alte rezultate : Connors (S.U.A.) — Trown (S.U.A.) 6—0, 6—3 ; Fassbender (R.F.G.) — Baranyi (Ungaria) 7—6, 6—4 ; Szoke (Ungaria) — Vasquez (Argentina) 2—6, 6—1, 6—4 ; Gerken (S.U.A.) — Baish (Anglia) 6—0, 7—5.

SPORTIVII DIN R. P. CHINEZĂ CONTINUĂ TURNEUL ÎN ANGLIA

Continuîndu-și turneul în Anglia, selecționata de badminton a R. P. Chineze a întîlnit la Birmingham reprezentativa țării gazdă. Victoria a revenit sportivilor chinezi cu scorul de 7—1.

sportul în lume

TURNEE INTERNAȚIONALE DE ȘAH

● **Elisabeta Polihroniade la ½ p de primul loc**

● **Remiză în „derbyul" Belczik — Birăiescu**

BEVERWIJK. — După șapte runde și disputarea partidelor întrerupte din rundele anterioare, în turneul zonal feminin din cadrul „Festivalului șahist din Olanda", care continuă acum în localitatea Bewerwijk, în fruntea clasamentului se află Borisova (Bulgaria) și Jivkovici (Iugoslavia), cu cîte 5½ puncte fiecare, urmate de **Elisabeta Polihroniade** (România) — 5 p, **Katia Jovanovici** (Iugoslavia) și **Rita Vreeken** (Olanda) — 4½ p. **Margareta Teodorescu** (România) ocupă locul 10 cu 3½ p. La turneu participă 18 concurente.

În grupa rezervată marilor maeștri, tot după șapte runde, conduc Mihail Tal, Balașov, Vasiukov (toți trei U.R.S.S.), Hort (Cehoslovacia) și Szabo (Ungaria) — cu cîte 4½ p. fiecare, urmați de Andersson (Suedia) și Diubojevici (Iugoslavia) — 4 p. etc. În runda a 7-a, Tal l-a învins pe Donner, Balașov pe Andersson, iar Planinci a cîștigat la Hort.

VARȘOVIA. — Partida centrală din runda a 7-a a turneului internațional de șah pentru juniori de la Varsovia, disputată între liderii clasamentului, polonezul **Jacek Belczik** și românul **Ion Birăiescu,** s-a încheiat remiză. Același rezultat a fost consemnat și în partida Ksenski — Kisnev. Pînă la cîștigat la Kubenia. În clasament continuă să conducă Belczik (Polonia) cu 5½ puncte urmat de Birăiescu (România) — 5 p.

SÎMBĂTĂ ȘI DUMINICĂ, LA CERVINIA CAMPIONATELE EUROPENE DE BOB 4

CERVINIA, 25 (prin telefon). Începînd de luni, timp de patru zile, boberii prezenți în localitate s-au antrenat pe pîrtia special amenajată în vederea întrecerilor Campionatului European de bob 4. Temperatura scăzută a făcut pîrtia neobișnuit de rapidă, impunînd concurenților un plus de prudență. S-a mers cu frîne și totuși, în fiecare zi de antrenament, spectatorii au trăit clipe de mari emoții, fiind martorii a numeroase răsturnări. Șirul acestora a fost inaugurat, chiar în prima zi de antrenament, de către Floth (R.D.G.), campion mondial. Acesta, în virajul Bianca, a derapat, răsturnînd bobul. S-au mai răsturnat Müller (în labirintul mare), Frigo (frînarul acestuia, Benony și-a fracturat în cădere mîna și piciorul) și alții. În fața acestei situații, juriul campionatului a hotărît ca pentru antrenamentul de joi să fie așternut, pe întreaga suprafață de gheață a pîrtiei, un strat de 5 cm de zăpadă. Dar chiar și în aceste condiții de alunecare, ceva mai greoaie, primul echipaj al Franței (pilot Roy) a derapat și s-a răsturnat.

Stratul de zăpadă așternut pe pîrtie va fi menținut de aici înainte chiar și în timpul coborîrilor de campionat. Aceasta, însă, dezavantajează echipajele cu boburi Podar, printre ele numărîndu-se și echipajul țării noastre, condus de Panțuru (boburile Podar sînt deosebit de joase).

La antrenamentul de joi, cele mai bune rezultate au fost scoase de : Stadler (Elveția I) 2:19,87, Luedi (Elveția II) 2:20,77, Alvera (Italia II) 2:21,18, Montangero (Elveția IV) 2:21,63, Müller (Elveția III) 2:21,65, Dandrea (Italia V) 2:21,82. Drazero (Elveția V) 2:22,00... La acest antrenament, Panțuru, s-a situat pe locul 10, cu 2:22,92.

Întrecerile propriu zise de campionat încep simbătă, la ora 8. În vederea acestora, joi a avut loc tragerea la sorți pentru stabilirea ordinei de coborîre. Simbătă, echipajul românesc va coborî în prima manșă de pe poziția 21, iar în manșa a II-a de pe poziția 9. Duminică, în ultimele două manșe, echipajul român va coborî depe pozițiile 4 și 16.

MONTE CARLO Trei Renault — Alpine sînt în frunte

În clasamentul celui de-al 42-lea Raliu internațional automobilistic de la Monte Carlo pe primul loc a trecut, acum, francezul Jean Claude Andruet cu 3h 25:04, urmat de suedezul Ove Andersson — 3 h 26:48 și Jean Pierre Nicolas (Franța) cu 3 h 28:10, toți pe „Renault Alpine".

După desfășurarea parcursului comun, care a fost marcat de numeroase abandonuri și accidente, cauzate de timpul nefavorabil, juriul concursului, revizuind timpurile înregistrate, a alcătuit noul clasament.

În preliminariile C. M. de fotbal ANGLIA — ȚARA GALILOR 1-1 (1-1)

Peste 60 000 de spectatori au urmărit, în nocturnă, pe stadionul „Wembley" din Londra, meciul dintre selecționatele Angliei și Țării Galilor, contînd pentru grupa a 5-a europeană a preliminariilor C.M. de fotbal din 1974. Echipa Angliei nu a putut obține victoria, jocul încheindu-se cu un rezultat de egalitate: 1—1 (1—1). În primul meci dintre cele două selecționate, desfășurat la Cardiff în luna noiembrie, echipa Angliei a cîștigat cu scorul de 1—0.

Scorul a fost deschis de oaspeți, prin **John Toshack,** în min. 23. Egalarea a fost adusă în min. 41, de fundașul lui Leeds, **Norman Hunter,** care, infiltrat în atac, a șutat formidabil de la 30 m.

ANGLIA : Clemence — Storey, Hughes — Hunter, Mc Farland, Moore — Keegan, Bell, Chivers, Marsh, Ball.

ȚARA GALILOR: Sprake — Rodrigues, England, Roberts, Thomas — Yorath, Hochey — Mahoney, Toshack, James, Evans.

1. Anglia	2 1 1 0 2—1 3
2. Țara Galilor	2 0 1 1 1—2 1
3. Polonia	0 0 0 0 0—0 0

LA ORDINEA ZILEI

PORNIND DE LA VALIZA LUI RAHN...

Probabil că dacă un neobosit pasionat al statisticilor ar proceda la o adunare a miilor de metri parcurși de echipele noastre din prima divizie în aceste zile, cînd fiecare antrenor a trudit alături de elevii lui spre a acumula un suflu cît mai lung pentru campionat, dacă ar face această adunare, zicem, ar ajunge la cifre cu adevărat impresionante. Sub o sută de mii de metri parcurși în trenă mai mult sau mai puțin susținută nu s-au înregistrat la încheierea primei faze a pregătirilor. Centurile cu săculeți de nisip au făcut și mai grele asemenea curse, iar tovărășia halterelor în antrenamentele de sală, a produs sudoare din plin pe fețele actorilor pe care îi așteptăm în arenă la 11 martie. Antrenorii federației, plecați în turneu, au revenit cu constatări pozitive. Peste tot s-a lucrat și se lucrează cu poftă, cu ambiție. Constatările lor sînt similare cu cele de pe bloc-notesurile colegilor noștri prezenți la formațiile de A aflate în marele laborator al sezonului 1973. Toate bune pînă acum, deci !..

Mai departe, însă, mai departe e important CE și CUM se vor petrece lucrurile.

Dar, mai întîi să vă relatăm o mică poveste adevărată. Am găsit-o într-un fragment dintr-o viitoare carte a lui **Fritz Walter,** fostul căpitan al reprezentativei R.F. a Germaniei la ediția 1954 a C.M. **Fragmentul poartă titlul : „Valiza lui Rahn..."** Rîndurile, scrise cu o mare compasiune, pline de regret, vorbesc despre o cauză — de foarte mulți neștiută — care a trimis în necunoscut pe unul dintre marii atacanți ai generației lui **Walter,** numit în titlu. Era acea valiză... suplimentară în care extremul selecționatei aducea, la fiecare convocare a lotului, o bună cantitate de vin. „Herberger **ne permitea totdeauna plăcerea unui pahar de vin negru la dejun și a altuia seara, fiindcă — efectiv — reprezenta un întăritor. Rahn își asigura însă o respectabilă porție suplimentară și în cameră. Regimul acesta... personal l-a minat rapid și total și i-a scurtat cariera de mare performanță cu cei puțin cinci ani..."**

Povestea are tîlcul ei pentru zilele acestea. Ea vorbește, prin drama unui cunoscut jucător, despre antrenamentul cel mai important, antrenamentul „în regie proprie". După zilele petrecute sub un regim de pregătire foarte ridicat, sub o supraveghere atentă, plină de bune intenții, jucătorii vor reveni la antrenamentele din orașele lor. Dacă — acum — orele petrecute departe de ochii antrenorului nu vor reprezenta o continuare a eforturilor din orele de pregătire, zadarnice se vor dovedi aceste eforturi ! Nu mai vorbim de înșelarea bunei credințe a antrenorului. E mai mult decît atît, e o înșelare a colegilor de echipă care cred în coechipierul lor și în cinstea cu care își completează — prin somn, odihnă, viață ordonată — antrenamentul zilnic. Invitațiile „binevoitorilor" sub leit-motivul „...numai un păhărel și, gata !..." trebuie să găsească un zid al voinței fotbaliștilor mai mult sau mai puțin cunoscuți din urbea X sau Y. Iar încercarea de a completa recordurile de alergare sau de greutăți ridicate cu cifre de rezistență și durată în localuri, care numai sănătate nu înseamnă, sînt egale cu anularea, în cîteva asemenea tentative, a unui efort de săptămîni și săptămîni.

„La ordinea zilei" apare, prin urmare organizarea prin metodele „conștiință și cinste" față de tine, de antrenor și colegi a antrenamentului în regie proprie. Fără deplina grijă pentru orele odihnei și refacerii, fără o rezistență de fier la orice tentații, marile pretenții ale sezonului vor înghiți — sub rigorile lor — pe cei ce cred că forțele lor — chiar din anii primei tinereți — sînt nesfîrșite, pe cei care mai au naivitatea să lase totul în seama talentului și a rezonanței unui nume. Doar fotbalul de astăzi ne demonstrează în fiecare minut că marele talent, ajuns în arenă fără armele ocrotitoare ale pregătirii fizice, sucombă iremediabil.

Eftimie IONESCU

pe problemele jocului

IDEEA DE JOC ÎN FUNCȚIE DE ECHIPĂ SAU INVERS ?

Ne propunem, în rîndurile de față, o succintă dezbatere pe marginea unui subiect din bogata tematică a fotbalului care, se pare, își reclamă tot mai insistent astăzi dreptul la actualitate : **problema relației idee de joc-echipă, privită prin prisma unei relative priorități, ce indică sensul subordonării uneia față de cealaltă.**

Mai întîi, însă, o necesară precizare de ordin terminologic. Noțiunea de idee de joc exprimă, la nivelul unei formații, esența trăsăturilor concepției de joc a fotbalului nostru (angajament total, acțiuni purtate în viteză, elasticitate, îmbinarea specializării jucătorilor cu pregătirea multilaterală, spirit ofensiv, colectiv, comportare exemplară) concretizate într-o serie de măsuri de ordin practic, ce se impun pe planul performanței și care, cu timpul contribuie la realizarea a ceea ce numim stil propriu de acțiune. Printre aceste măsuri care dau ideii de joc un caracter aplicativ, dar și specific, menționăm : alegerea variantei de dispunere a forțelor în teren, stabilirea formei de aplicare a marcajului, de organizare a apărării (aglomerată, betonată, în linie) și a ofensivei (atac combinativ, supranumeric, contraatac, etc.).

Și-acum răspunsul la prima parte a întrebării. **Ideea de joc în funcție de echipă ? Da,** răspundem noi. Și adăugăm : acolo unde, de pildă, nu există posibilitatea completării lotului cu achiziții pe măsura nevoilor, antrenorii sînt obligați să caute formule de organizare a jocului pe fundamentul unei idei care să valorifice la maximum calitățile jucătorilor pe care-i are la dispoziție. Așa a procedat — și cu succes — Rapid în perioada anilor 1962—1967, interval de timp în care cuplul Ion Ionescu-Dumitriu II a strălucit și pe seama activității de extremă, mijlocaș a mai puțin aplaudaților Năsturescu și Codreanu.

Sînt cazuri însă cînd ideea de joc este aceea care impune — prin voința celor ce o formulează și conduc procesul de instruire — profilul și structura de bază a echipei. Ceea ce ne apare ca o formă superioară de exprimare a personalității antrenorilor. În această împrejurare se caută jucătorii apți a se încadra într-o anumită manieră de acțiune colectivă și se renunță uneori la aceia care — deși poate valoroși — manifestă rigiditate în procesul de adaptare. Exemplul lui Inter din perioada de glorie a lui Helenio Herrera ni se pare în această privință cel mai semnificativ. În timp ce în fotbalul nostru, Steaua, U.T.A. și Universitatea Craiova s-au situat, adeseori, la nivelul unui astfel de mod de rezolvare a relației idee de joc—echipă. Pe undeva, însă, condițiile oferite de regimul transferărilor, care limitează circulația jucătorilor, nu au permis o mai deplină integrare a acestora în funcție de valoare și caracteristicile stilului personal.

Dar, nu este mai puțin adevărat, că nici cluburile — unele dintre ele — prin politica lor față de pepiniere proprii și în special față de formațiile de tineret, nu au găsit soluții utile de completare, la vreme, a loturilor pe calea promovărilor unor produse, formate în funcție de necesitățile posturilor deficitare sau nesatisfăcător acoperite. Exemplul pozitiv în această privință oferit de Petrolul, Sport Club și Universitatea Cluj constituie încă excepții.

De aici și neputința antrenorilor de a-și impune întotdeauna personalitatea, prin intermediul ideii de joc și nevoia de a o accepta pe aceea — poate mai puțin eficientă — subordonată posibilităților jucătorilor. Și dacă acest lucru prezintă o mai redusă importanță atunci cînd ne referim la formații de club, cînd vorbim de echipa națională — acolo unde selecția are un rol primordial și nu mai este îngrădită — problema primatului ideii de joc nu mai poate fi pusă la îndoială. De aceea, ni se pare și firesc a afirma acum că ideea de joc este, în cazul formațiilor reprezentative, răspunzătoare, în principal, de realizarea obiectivelor de performanță propuse.

Mihai IONESCU